

Най-сетне той ни предупреди, че ставало доста студено, та трябвало да си наберем дърва.

— Пжк не забравяйте, че понякога ни навестява при тъмни нощи и баба Мецана. А сега нощта ще е тъмна. Та добре е повечко дървца да си струпате, защото тя се плаши от огъня. Па и много обича магарета! . .

Ние потрпнахме, като чухме, че може да останем без спжтника си Марко. А без него беше невжзможно пжтуването ни, трябваше да се отречем от багажа си.

Спуснахме се набжрзо, дотжтряхме няколко паднали сухи пжна и клони, накладохме буен огън. Мрак припадна. За по-сигурно вжрзахме магарето за един от горящите пжнове.

Из безчислените гжнки на котловината едно по едно се нижеха с бавни крачки говедата. Те се събираха на откритата поляна край колибката на говедаря. По-младите и буйни мучеха и се боричкаха. А кравите и воловете гледаха кротко с влажните си очи, лягаха на купчини и преживяха.

Стжмни се. Утихна всичко. . . Трепкаха само над нас златните звездички и гората тихо нашепваше вечерната си песен. Никакжв шум не нарушаваше нощната тишина.

Ние се припичахме на големия огън, унесени в приказки.

Огнените езици на огъня ту растеха, ту затихваха, а заедно с тях изпжкваша и се губеха околните храсти в мрака, като някакви сенки.

Всичко наоколо ни спеше. Заспали сме и ние.

Изведнаж кучетата лавнаха и нададоха силен вой. Цялото стадо около 500 говеда скокна — настржхна. Събуди се и говедаря. Той гржмна с пушката—тжй, на посоки. По-малките кученца скимтяха и се гушеха около огъня. Дори спокойното до сега магаре започна да се муши по-близо до нас.

Жален телешки гласец ревна в нощта, а след него веднага измуча и майка му. Цялото стадо ревна и планината заеча в миг. Едно през друго всички говеда се спуснаха надолу кжм реката.

Що ставаше там ние не знаехме. Дори изплашения говедар дойде при нас.

— Отмжмна някое теле, — проговори разтреперан той и сбута джрвата на огъня. Ние, изтрпнали, усе-